RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 80.050 van 4 mei 1999
in de zaak A. 49.560/XII-291.

In zake : Wilfried OOGHE,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEROY,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

de UNIVERSITEIT GENT (UG).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Wilfried OOGHE op 17 december 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen :

"van het besluit van de Raad van Bestuur van de UNIVERSITEIT GENT dd. 29 september 1992 in zoverre dat dit het besluit van 25 juni 1992 houdende de impliciete weigering tot rangschikking van verzoeker in de graad van hoofddocent bevestigt,

en

van het besluit van de Raad van Bestuur van de UNIVERSITEIT GENT dd. 25 juni 1992 houdende de impliciete weigering tot rangschikking van verzoeker in de graad van hoofddocent";

Gelet op het arrest nr. 41.977 van 16 februari 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. LEROY, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat F. LIEBAUT, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. De bestreden beslissingen zijn genomen met toepassing van artikel 181 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : het universiteitsdecreet).

Dat decreet doet het onderscheid tussen de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel en de leden van het onderwijzend personeel verdwijnen. Beide categorieën worden in één academisch corps

geïntegreerd : het zelfstandig academisch personeel (ZAP). Bij dat personeel bestaan vier graden, docent, hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar (art. 64 van het decreet).

Krachtens artikel 181, eerste lid, van het decreet dient het universiteitsbestuur te beslissen over het al dan niet rangschikken van elk lid van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in één van de voormelde graden, zulks op grond van de door hem voorafgaandelijk vast te leggen criteria.

1.1.2. Bedoelde criteria heeft voor de Universiteit GENT (UG) de raad van bestuur op 19 december 1991 vastgelegd.

Zo heeft hij als derde criterium vastgelegd dat faculteitsgeaggregeerden en werkleiders hun kandidatuur kunnen stellen om te worden gerangschikt als docent of hoofddocent. Hij heeft daaraan toegevoegd dat de raad van bestuur beslist op basis van een gemotiveerd advies van de betrokken faculteit of het gelijkgesteld orgaan en in functie van de budgettaire mogelijkheden.

Als zesde criterium heeft de raad van bestuur vastgelegd dat bij hun advies de faculteiten, de gelijkgestelde organen of de commissie ad hoc rekening houden met de door de raad van bestuur goedgekeurde voorwaarden voor de benoeming of de aanstelling van het zelfstandig academisch personeel.

1.1.3. In artikel 7 van het besluit houdende die benoemingsvoorwaarden is vastgesteld wat volgt :

> "Artikel 7. Elke bevordering en eerste benoeming of aanstelling moet worden voorafgegaan door een onderzoek naar de bekwaamheden van de kandidaat en hun geschiktheid om bij te dragen tot wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. De mogelijkheid om ook door wetenschappelijke dienstverlening bij te dragen tot het image en de bloei van de Universiteit Gent strekt daarbij tot aanbeveling ...".

Artikel 10 van hetzelfde besluit luidt als volgt :

"Artikel 10. Per graad dient aan volgende specifieke voorwaarden te worden voldaan :

1. Docent.

Wetenschappelijk onderzoek.

Elke kandidaat-docent dient met zijn of haar doctoraatsproefschrift te hebben aangetoond een veelbelovend onderzoeker te zijn. Dit dient te worden gestaafd door recente publikaties in wetenschappelijke tijdschriften die een ruime verspreiding kennen en die een beroep doen op deskundigen voor de beoordeling van de ingezonden manuscripten. Bijdragen op nationale en internationale conferenties strekken daarbij tot aanbeveling.

Onderwijs.

Kandidaten dienen hun onderwijskundige bekwaamheid aan te tonen door het voorleggen aan de beoordelingscommissie van een onderwijsdossier dat twee componenten omvat :

1. De vermelding van voorafgaande onderwijservaring en/of vroegere initiatieven die tot bekwaamheid ter zake kunnen bijdragen (bv. docententraining)

2. De uitwerking van een persoonlijk voorstel van planning van het onderwijs in het betrokken vakgebied.

De inhoudelijke planning kan getoetst worden aan criteria als : relevantie in termen van overzicht over de fundamenten van het vakgebied, actualiteitsgehalte, waarde voor het oplossen van problemen, enz.

De onderwijskundige planning dient te beantwoorden aan criteria inzake relevantie van de leerdoelen, efficiëntie van de werkvormen (bv. actieve oefeningen, zelfstudie enz.) en het studiemateriaal (syllabus, individueel studiemateriaal enz.) en de geldigheid en betrouwbaarheid van de evaluatie (frekwentie, voorziene feedback, enz.)

De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.

In geval van twijfel aan de onderwijskundige bekwaamheid van de kandidaat kan de selectiecommissie de bespreking van het dossier met de kandidaat aanvullen met de organisatie van één of enkele proeflessen.

2. Hoofddocent.

Wetenschappelijk onderzoek.

De kandidaat-hoofddocenten dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau. Betrokkenheid bij het wetenschappelijk gebeuren als deskundige, lid van redactieraden, wetenschappelijke commissies e.a. strekt daarbij tot aanbeveling.

Behalve op grond van eigen onderzoek, dienen de kandidaten zich ook verdienstelijk te hebben gemaakt bij het leiden van onderzoekswerk.

Onderwijs.
Voor benoeming of aanstelling tot hoofddocent geldt eveneens de verdediging van een onderwijsdossier (cf. docent) met dien verstande dat de kandidaten in geval van bevordering dienen aan te tonen in welke mate zij hun vroegere plannen ter zake hebben gerealiseerd.
De beoordelingscommissie dient rekening te houden met de beschikbare evaluaties, o.m. door studenten.
...".

1.2.1. Verzoeker is sinds 1978 werkleider aan de UG en behoort aldus tot het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van die instelling.

1.2.2. Met een schrijven van 9 januari 1992 nodigt de rector de leden van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel van de UG die ten laste van de werkingsuitkeringen bezoldigd zijn, uit hun kandidatuur in te dienen voor rangschikking in een graad van het ZAP.

1.2.3. Bij brief van 29 januari 1992 doet verzoeker een aanvraag voor rangschikking als hoofddocent.

1.2.4. Op 19 maart 1992 adviseert de binnen de faculteit van de farmaceutische wetenschappen opgerichte commissie voor de rangschikking van het vastbenoemd wetenschappelijk personeel in het ZAP-kader unaniem verzoeker in dat kader op te nemen. Zij overweegt : "De Heer Decaan wijst erop dat Dr. OOGHE tijdens zijn loopbaan vrije cursussen heeft verzorgd, maar dat zijn wetenschappelijke productie ondermaats is gebleven. De Heer VERMEULEN en Prof. VAN PETEGHEM wijzen op zijn zeer goede studentenbegeleiding. Prof. VAN PETEGHEM wijst er tevens op dat de laatste jaren een gunstige evolutie in het publicatieniveau valt op te merken. Dr. OOGHE dient zijn inziens als een zeer actief werkleider te worden beschouwd. De Commissie stelt unaniem voor om Dr. OOGHE in het Z.A.P. kader op te nemen", maar, "Na onderzoek van het curriculum van Dr. OOGHE meent de commissie dat Dr. OOGHE niet kan voorgesteld worden als hoofddocent".

1.2.5. Op 23 maart 1992 besluit de raad van de faculteit unaniem in te stemmen met het advies van de commissie.

1.2.6. Bij brief van 21 april 1992 dient verzoeker een gemotiveerd bezwaar in tegen het vorenbedoeld advies.

1.2.7. Op 25 juni 1992 besluit de raad van bestuur van de UG dat verzoeker met ingang van 1 oktober 1991 gerangschikt wordt als voltijds docent in de faculteit van de farmaceutische wetenschappen. De raad verwijst naar het verslag van de commissie, naar het advies van de faculteit en naar het bezwaarschrift van verzoeker. Hij overweegt dan :

> "Overwegende dat de heer Wilfried OOGHE tijdens zijn loopbaan een aantal vrije cursussen heeft verzorgd, de studenten op een zeer goede wijze begeleidt, zijn wetenschappelijke produktie aan de lage kant was doch dat er de laatste jaren een gunstige evolutie valt op te merken in zijn publikatieniveau en hij aldus in aanmerking komt voor rangschikking als docent;".

1.2.8. Met een brief van 30 juni 1992 deelt de rector verzoeker de vorenstaande beslissing mede, met vermelding van de mogelijkheid om hierover gehoord te worden door een speciaal daartoe door de raad van bestuur ingestelde commissie.

1.2.9. Bij brief van 14 juli 1992 geeft verzoeker de rector te kennen niet met de beslissing van de raad van bestuur akkoord te gaan en van de mogelijkheid gehoord te worden gebruik te willen maken.

1.2.10. Bij brief van 20 augustus 1992 nodigt de vice-rector verzoeker uit door de commissie gehoord te worden. Tevens vraagt hij verzoeker de nieuwe elementen voor te leggen waarop hij zich beroept om niet akkoord te gaan met de genomen beslissing.

1.2.11. Op 24 augustus 1992 zendt verzoeker de vice-rector de nieuwe elementen waarop hij zich voor zijn zienswijze beroept.

1.2.12. Op 10 september 1992 wordt verzoeker door de commissie gehoord. Blijkens het verslag van de hoorzitting oordeelt de commissie "dat de betrokkene een zeer werkzaam en geëngageerd persoon is, vooral in de begeleiding naar de studenten toe. Zijn dienstverlening is eerder als routinematig te omschrijven. Zijn dossier vertoont geen overtuigende nieuwe feiten om af te wijken van de genomen beslissing".

1.2.13. Op 29 september 1992 besluit de raad van bestuur met 20 stemmen op 22 aanwezigen zijn beslissing van 25 juni 1992 tot rangschikking van verzoeker als docent te bevestigen. Vóór tot dit besluit gekomen te zijn verwijst de raad naar het verslag van de hoorzitting, en naar het schriftelijk bezwaar van verzoeker. Ook blijken de voorzitter en de leden van de hoorcommissie nog nadere commentaar verstrekt te hebben over de argumenten van verzoeker en het standpunt van de commissie.

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is; dat de reden hiervoor volgens haar is dat verzoeker de vernietiging vordert van de impliciete weigering hem als hoofddocent te rangschikken, dat van een impliciete weigering alleen dan ontvankelijk de vernietiging gevorderd kan worden als de overheid de rechtsplicht heeft aan de betrokkene het geweigerde te geven, en dat te dezen vanwege haar discretionaire bevoegdheid de overheid niet rechtens verplicht is verzoeker als hoofddocent te rangschikken;

2.1. Overwegende dat een impliciete weigering een administratieve rechtshandeling is die, als de algemene ontvankelijkheidsvereisten zijn vervuld, ontvankelijk

met een annulatieberoep bestreden kan worden; dat het wel zo is dat, als een impliciete weigering vervat is in een uitdrukkelijke beslissing die met een annulatieberoep bestreden wordt, het maar zinvol is die impliciete weigering met de uitdrukkelijke beslissing mede uitdrukkelijk te vernietigen wanneer de overheid de rechtsplicht heeft het geweigerde aan de verzoekende partij te verlenen; dat zulks echter niets te maken heeft met de ontvankelijkheid van het annulatieberoep tegen een impliciete weigering maar met het nut om, als dit beroep gegrond is, zulks met een uitdrukkelijke vernietiging tot uiting te brengen; dat te dezen dit probleem zich echter niet eens voordoet; dat verzoeker de Raad niet vraagt samen met de uitdrukkelijke beslissing waarin zij besloten is een impliciete weigering te vernietigen, dat hij de vernietiging van die uitdrukkelijke beslissing niet vordert, enkel de vernietiging van de erin besloten impliciete weigering; dat met de bestreden beslissing hij uitdrukkelijk als docent is gerangschikt en dat wat hem daarin dwars zit, is dat aldus impliciet is beslist dat hij niet als hoofddocent is gerangschikt;

Overwegende dat de exceptie wordt afgewezen;

3.1. Overwegende dat in zijn eerste en zijn tweede annulatiemiddel verzoeker artikel 89 en artikel 90 van het universiteitsdecreet geschonden noemt;

3.2. Overwegende dat deze beide artikelen als zodanig geschreven zijn voor nieuwe benoemingen of aanstellingen tot lid van het ZAP, niet voor de toepassing van de overgangsbepaling van artikel 181 van het universiteitsdecreet;

Overwegende dat in zijn verslag het bevoegde lid van het auditoraat in beide middelen samengenomen in

hoofdzaak als wettigheidskritiek onderkent schending van de motiveringsplicht doordat in de adviezen van de beoordelingscommissie en de raad van de faculteit en in de beslissingen van de raad van bestuur geen afdoende motieven te ontwaren vallen op grond waarvan verzoeker alleen maar als docent en niet als hoofddocent gerangschikt kon worden;

Overwegende dat de kamer die interpretatie onderschrijft; dat aldus geïnterpreteerd de middelen zinvol op de bestreden besluiten betrokken kunnen worden; dat, immers, welke bestuursbeslissing dan ook op wettige motieven moet berusten;

3.3. Overwegende dat de hiervoren geciteerde stukken ervan doen blijken dat het motief op grond waarvan verzoeker niet tot hoofddocent en alleen maar tot docent is gerangschikt, hierin bestaat dat zijn wetenschappelijke productie aan de lage kant was;

3.3.1. Overwegende dat de Raad dient vast te stellen dat dit motief rechtens relevant is voor het kiezen tussen een rangschikking tot hoofddocent en een rangschikking tot docent; dat in 1.1.3. immers is gezien dat een specifieke voorwaarde voor het verkrijgen van de graad van hoofddocent is dat, op het terrein van het wetenschappelijk onderzoek, de kandidaten "dienen, meer nog dan de kandidaat-docenten, aan te tonen actief te zijn op hoog wetenschappelijk niveau";

3.3.2. Overwegende dat de vraag is of, nu het rechtens dienstig werd bevonden, het bewuste motief ook in feite gegrond is;

Overwegende dat om zulks te ontkennen, verzoeker verwijst naar zijn in 1.2.6. en 1.2.11. vermelde bezwaarschriften; dat in die stukken verzoeker, met betrekking tot de hem betreffende beoordeling van

het criterium wetenschappelijk onderzoek, gedetailleerde kritiek uitoefent op de toetsing door de verwerende partij van zijn verdiensten aan door de raad van zijn faculteit vastgestelde subcriteria, met name de subcriteria betreffende de publicaties, het subcriterium "organisatorische bijdrage tot congressen, colloquia enz." en het subcriterium "verworven subsidies, toelagen voor onderzoeksprojecten (in MF)"; dat verzoeker met reden stelt dat de verwerende partij nergens die gedetailleerde kritiek bespreekt, laat staan weerlegt; dat om die reden en in die mate het eerste en het tweede middel samen genomen gegrond zijn;

4. Overwegende dat verzoeker niet doet inzien hoe een toetsing van de bestreden besluiten aan zijn derde en zijn vierde annulatiemiddel kan leiden tot een ruimere vernietiging dan een vernietiging alleen op grond van zijn eerste en zijn tweede middel zoals die hierboven werden geïnterpreteerd; dat de gegevens waarmee hij zijn derde en zijn vierde middel onderbouwt, alle terug te vinden zijn -al dan niet anders geformuleerd- in de uiteenzetting van zijn eerste en zijn tweede middel; dat de Raad zich dus kan aansluiten bij de conclusie van het verslag van het auditoraat dat het eerste en het tweede middel de oplossing van het geschil mogelijk maken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de besluiten van 25 juni 1992 en 29 september 1992 van de raad van bestuur van de Universiteit Gent in zoverre zij de weigering inhouden Wilfried OOGHE als hoofddocent te rangschikken.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Universiteit Gent.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**